

వీర సహోదరులు

మృత్యు దేవత అతి నిర్దాక్షిణ్యంగా తనను మింగి వెయ్యాలని తహతహలాడుచున్నదన్న సంగతి ఆ మహా విప్లవ వీరుడికి తెలుసు! ... అయినా వీరోచిత హాస వదనంతో ఉరి కంబాన్ని సమీపించేడు. అతని నేత్రాలలోంచి వెలువడుతున్న దివ్య తేజస్సు అక్కడున్న భారతీయు లందరినీ ఉత్తేజితుల్ని చేసింది! చేతులు జోడించి ఆ మహా విప్లవ వీరుడికి హృదయ పూర్వకంగా నమస్కరించేరు.

ఆ దృశ్యాన్ని చూసేసరికి అక్కడున్న ఆంగ్లేయాధికారుల హృదయాలు కోపోద్రేకంతో కుత కుతలాడిపోయాయి.

“ఇక కొద్ది క్షణాలలో మృత్యు దేవత నీ కంఠానికి ఉరి త్రాడు బిగిస్తుంది! ... ఇప్పటికే నా నీకు తెలిసిన యితర విప్లవకారుల పేర్లు చెప్పినట్లయితే యీ లోకంలో అన్నింటికంటే విలువైన ప్రాణాల్ని నీకు మేము బహూకరిస్తాము. ఇంకా సమయం మించిపోలేదు. చెప్పా? ... ఇతర విప్లవకారుల పేర్లేవీటి?” అని ఓ ఆంగ్లేయాధికారి ఆ విప్లవ వీరునివేపు అతి క్రూరంగా చూస్తూ అడిగేడు.

ఆ మహావీరుడు అణుమాత్రమైనా చలించలేదు. రవ్వంతైనా భయపడలేదు. ఆ ఆంగ్లేయాధికారివేపు తీవ్రంగా చూస్తూ “ప్రాణాలమీద తీపితో ననుగన్న తల్లియైన భారత మాతకు ద్రోహం చేసేటంతటి నీచుణ్ణికాను! పరమేష్టి నిర్ణయ

యానుసారం దుర్భర పరిపీడనకు ఆహూతై పరమ జగుప్సా
 కరిమైన దాన్యానికి ఈ నాడు లోనయింది మా దేశమాత !
 చాలాకాలంనుంచీ ఎన్నో కష్టాలనుభస్తున్న కారణంగా ఎంతో
 క్షమాశీలం మా కలవడింది. విధి నిర్ణయానికి తల ఒగ్గి ఎన్నో
 అన్యాయాలను, అవమానాలను యింతవరకూ సహించేము.
 విధి లిఖితం ఎల్లకాలం ఒకేలాగుండదు. పరమేశ్వరుని ఆజ్ఞ
 అయింది. ఇక యీ అన్యాయాలను, అవమానాలను సహించ
 లేము. జీవితంలో ప్రాణభిక్ష కోరవలసిన సందర్భాలు కొన్ని
 వుంటాయి ! ... కాని ఈ సందర్భం అటువంటిదికాదు. ఇది
 ప్రాణత్యాగం చెయ్యవలసిన సమయం ! ... నా యీ ప్రాణ
 త్యాగం భారత దేశంలో విప్లవ జ్వాలలను మరింత తీవ్రతరం
 చేస్తుందనే సత్యాన్ని త్వరలోనే మీరు గుర్తిస్తారు !” అని
 యెంతో ధైర్యంగా అన్నాడా విప్లవ వీరుడు.

ఆ తరువాత మృత్యుదేవత అతని కంఠానికి ఉరి త్రాడు
 బిగించడానికి మరి ఆట్టె ఆలస్యం చెయ్యలేదు !

అమరుడయ్యేడా మహా వీరుడు ! ...

ఆ మహా విప్లవ వీరుని మ రణం తో దానపూర్వలో
 అంతవరకూ ఆంధ్రేయాధికారులకు విధేయులై యున్న భారతీయ
 సైనికులందరిలోను నిద్రాణమైయున్న జాతీయ భావం ఒక్క
 మారుగా బయటకుబికింది ! ... జ్ఞాన దేవత వారికి కర్తవ్యాన్ని
 ప్రబోధించింది !

కంపెనీ దుస్తుల్ని గిరవాటు వేసి జగదీశ్ పూర్ అరణ్యాలవేపు వీరావేశంతో బయలుదేరేడు. అక్కడొక భారతీయ రాజ కిశోరం అతి భీకరంగా గర్జిస్తోంది.

ఆంగ్లేయులు ఔథ్ సంస్థానాన్ని కబళించిన తరువాత హిందూ దేశంలోగల స్థానిక రాజ వంశాలను నిర్మూలించడానికి ఒక ఉద్యమాన్ని ప్రారంభించారు. ఆ ఉద్యమంలో ఆ రాజ కిశోరం యొక్క ప్రాంతంకూడా కబళించబడింది.

తన ప్రజల స్వేచ్ఛా స్వాతంత్ర్యాలను అన్యాయంగా నాశనంచేసిన ఆంగ్లేయులకు ఈ భారత భూమిపై నిలువ నీడ లేకుండా చేస్తానని ప్రతిజ్ఞ చేసిన ఆ వీర కిశోరం ఎవరో కాదు! ... ప్రఖ్యాత రాజ పుత్ర వంశములో జన్మించిన కుమర్ సింగ్ అతడు! ఎనభై ఏళ్ళ వృద్ధుడైనప్పటికీ యుద్ధ ప్రసక్తి వచ్చేసరికి యావన తేజం అతనిలో ప్రస్ఫుట మవుతుంది.

మాతృ దేశ భక్తి ప్రేరితులై వచ్చిన దానపూర్ సిపాయిలను చూడగానే కుమర్ సింగ్ పరమానంద భరితుడయినాడు. ఆ వీర సైనికులకు హృదయపూర్వకమైన ఆదరాభిమానాలతో స్వాగతమిచ్చాడు.

“కుమర్ సింగ్ కి జై!” అనే జయ జయ ధ్యానాలతో ఆ అరణ్యమంతా ప్రతిధ్వనించింది. ఆ సైనికుల వీరావేశము కుమర్ సింగ్ ను ఎంతో ఉత్తేజితుణ్ణి చేసింది. గంభీరమైనస్వరంతో “ఓ ప్రయమైన సోదర వీర సైనికులారా!” అని యెంతో

ప్రేమాభిమానాలతో సంబోధించి ఇలా హెచ్చరించేడు ...
 “ఈ ప్రపంచంలో కర్మభూమి అని ప్రసిద్ధికెక్కిన మన దేశంలో
 ఔదార్యం, సౌజన్యం, సౌహార్ద్రం వీటన్నిటికీమించి ఆత్మావ
 లోకనం, ఆ ధ్యాత్మిక త్వం పరమోత్కృష్టమైన స్థానాన్ని
 పొందేయనడంలో అతిశయోక్తి లేదు! ...

మహాత్మరమైన ఈ భారతజాతి కొన్ని వేల సంవత్సరాల
 క్రితమే ఇతర ప్రపంచ దేశాలలో తన సంస్కృతిని వెదజల్లి
 విజయ పతాకలను యెగురవేసింది. కాని విధి ఎదురు తిరిగిన
 కారణంగా సర్వత్రా వ్యతిరేక వాతావరణం యేర్పడడంవల్ల
 ఆ విజయ పతాకలు చిరిగి చిరిగి కాలగర్భంలో కలిసిపోయాయి!
 అయినా మన అదృష్టవశాత్తూ ఇంకా మిగిలివున్న మన వేద
 వేదాంగాలు, ఉపనిషత్తులు, స్మృతులు, వివిధ శాస్త్రాలు,
 పురణేతిహాసాలు మన జాతి ప్రాచీన మహాజ్వల చరిత్రను
 వేనోళ్ళ చాటుతున్నాయి.

కాని నేటి భారతజాతి వేపుచూస్తూంటే కడుపు తడుక్కు
 పోతుంది. స్వబుద్ధి రవ్వంతై నాలేని నీచ బానిసలై గతాన్ని
 గురించిన గర్వంగాని, ఉజ్వలమైన భవిష్యత్తుగురించి ఆశగాని
 లేకుండా ఏదోవిధంగా బ్రతుకు వెళ్ళబుచ్చడమే తమ ధ్యేయ
 మన్నట్లు బ్రతుకుతున్నారు!... ఆత్మాభిమానం, ఆత్మవిశ్వాసం
 నశించినందువల్ల సర్వత్రా నైరాశ్యం క్రమ్ముకుపోయిందీనాడు.
 వంచన, ద్రోహం, కుతంత్రం స్వీయరక్షణోపాయాలుగా స్వీక
 రించబడుతున్నాయి! కరడుగట్టిన స్వార్థంలో విదేశీయుల

పాదధూళి నెత్తిని దాల్చడానికి ఏదీ సిగ్గుపడనివాళ్ళు మనలో తయారయ్యారు !... దుర్బలులకు, పరమ మూఢులకు మాత్రమే తోచే జగుప్సాకరము, నీచము అయిన దైన్యంతో ఘోరాతి ఘోరంగా పతనమయిపోతున్నారు.

తమ నాగరికతను చూసి భ్రమిసిపోయి భారతీయులు పాశ్చాత్య నాగరికతా వ్యామోహంలో పడతారని, వేద వేదాంగాలకన్న బైబిలు ఘనమైనదని భావిస్తారని, తమ పవిత్ర దేవాలయాలను వదిలి చర్చీలలో ప్రోగవుతారని ఆంగ్లేయులు ఆశించారు. వారు ఆశించినదానికి అనుగుణంగా స్వధర్మ భ్రష్టులైన మూఢులు కొంతమంది యీ నాడు వారి పై పై తళుకు బెళుకులను చూసి భ్రమిసిపోయి వారి అడుగులకు మడుగు లొత్తుతున్నారు.

క్రోత్తగా సంపాదించిన శక్తులతో రాజ్య కాంక్షే లక్ష్యంగా పెట్టుకొని అన్యాయంగా, అక్రమంగా, దౌర్జన్యంగా ఇతర దేశాల నాక్రమించడమే పనిగా పెట్టుకున్నారు. పాంచ భౌతిక జగత్తే సత్యమని నమ్మి జన్మాంతరాలున్నాయనే విశే కమే లేక దేహాత్మవాదులై తుచ్ఛము, నీచము, పాప భూయిష్టము అయిన యింద్రియ సౌఖ్యాలకోసం మానవ త్యాన్ని కోల్పోయి విజయ గర్వముతో విర్రవీగుతున్న ఆంగ్లేయుల ఆధిపత్యాన్ని యీ పవిత్ర భారత భూమిపై అంతమొందించ వలసిన సమయమాసన్నమైంది !

మన దేశీయులందరిని క్రైస్తవులుగా చేసి వెయ్యాలని ఈసిండియా కంపెనీవారు చాలా తీవ్రంగా ప్రయత్నిస్తున్నారు. అవకాశందొరికినపుడల్లా మన మతాన్ని అతి నీచంగా జగుప్పాకరంగా విమర్శిస్తున్నారు. మన హిందూ మతస్తుల కున్నంత మత సహనం ప్రపంచంలో మరి ఏ యితర మతస్తులకి లేదనడంలో అతిశయోక్తి లేదు! ... ఈ మహా తక్రప్తమైన సుగుణాన్ని మన బలహీనతగా భావించి మన మతాన్ని నాశనం చెయ్యడానికి యితర మతస్తులు ప్రయత్నిస్తున్నారు. మత ప్రచారముకోసం కోట్లకొద్దీ ధనాన్ని మన దేశంలో కుమ్మరిస్తున్నారు! ...

ఒకసారి భారత దేశపు సంస్కృతి, మత ధర్మాలు నశిస్తే భారతీయులలో జాతీయత మంటగలిసిపోతుందని వారికి తెలుసు! ... జాతీయతతో పాటు జాతి వ్యక్తిత్వంకూడా నశిస్తుంది. వ్యక్తిత్వం నిలుపుకోవాలనే పట్టుదలగల జాతిని పరిపాలించడముకన్న వ్యక్తిత్వాన్ని కోల్పోయిన జాతిని పరిపాలించడం చాలా తేలిక! ఇది మత సంబంధమైన విషయం కాదు. ఇది కేవలం రాజకీయ లౌక్యానికి సంబంధించిన విషయం. ఈ లౌక్యాన్నే ఆంగ్లేయులు యీనాడు మన జాతిపై ప్రయోగించుచున్నారు. మనమంతా నీచ మతస్తులమని వారు ప్రచారము చేస్తూంటే సిగ్గులు మానావమానాలు విడిచిపెట్టి వారి పాదసేవ చెయ్యడం మహా జగుప్పాకరమైన నీచ కార్యం.

ఎన్నో అవమానాలను, అపనిందలను భరించుచూ, తిట్లు, తన్నులు తింటూ ఎవరేం చేసినా సహించుచూ, ఇదేదో

మహోత్కృష్టమైన శాంతియుత సహజీవనమనే అభిప్రాయముతో యిలా కిక్కురుమనకుండా పడివుంటే మన జీవితం నరకప్రాయమవుతుంది.

ఇతరులకు మేలుచేసే స్వభావం మనది! ... నిజమే ... కాని మనకెవరై నా తీవ్రమైన అపకారం చేసినప్పుడు సహించి పడివుండడమనేది మన చేత కానితనానికి ఓ నిదర్శనమవుతుంది. అందుచేత మన కపకారంచేసే దుర్మార్గుల నంత మొందించడమే మన ధర్మం. ఈ స్వధర్మాన్ని మనమెన్నడూ విస్మరించరాదు! లేవండి! ... శత్రువులను నిర్జించండి! భగవద్గీతోపదేశాన్ని మరచిపోకండి! స్వధర్మ రక్షణకై నడుంకట్టండి! ... పదండి ముందుకు! వాయు వేగంతో ముందుకు దూసుకు పోదాం కదండి! ... జై హింద్!” అంటూ కుమర్ సింగ్ తన శ్వేతాశ్వంపైకి ఛేంగున ఎగిరి కూర్చున్నాడు.

“హర హర మహాదేవ!” అంటూ సై ని కు లం తా మహోత్సాహంతో యుద్ధసన్నద్ధులయ్యారు!

వారిక బయలుదేరుతారనగా ధవళ వర్ణాంబరధారిణి, దివ్య తేజస్విని అయిన ఒక యువతి శ్వేతాశ్వంపై ఎదురుగా వచ్చి “ఆగండి! యుద్ధంచేసి ఆంగ్లేయులను జయించగలిగే స్థితిలో మనమిప్పుడు లేము. అందుచేత వెనక్కు మరలండి.” అని నిరుత్సాహపరిచింది.

అదొక అశుభ సూచనని కొంతమంది భావించారు.

కుమర్ సింగ్ ఆ యువతిని సమీపించి ఆమె తలమీద గోముగా నిముగుతూ “శాంతీ! ... రాజ్యకాంక్షాపరులైన ఆంగ్లేయులు శాంతియుతమైన సంప్రదింపులద్వారా మన దేశాన్ని వదిలిపెట్టి పోతారనుకోవడం అవివేకం! దెబ్బకు దెబ్బతీసి వాళ్ళని యీ దేశములోంచి తరిమేయ్యాలి!” అని అన్నాడు.

“ప్రభూ! ... అందుకీది సమయంకాదు, సమయాసమయాల నెరిగి ప్రవృత్తంచడం వివేకవంతుల లక్షణం! నేడు ఆంగ్లేయులు అధునాతనమైన ఆయుధాలతో మంచి శక్తివంతులై యున్నారు. వారికివి మంచి అదృష్టదినాలు! భగవంతుడు వారికి అనుకూలముగా ఉన్నాడు. ఈ పరిస్థితిలో వారిని యెదిరించి జయించడం అసంభవం! ... వీరావేశంతో యుద్ధానికి తలపడితే అనర్థమే సంభవిస్తుంది! ... మన దేశీయులు ప్రాణభీతిలేని ఎంతటి మహోవీరులైనప్పటికీ ఆంగ్లేయుల శక్తివంతమైన నూతనాయుధాలముందు శలభాలవలె మాడిపోతారు. అందుచేత యుద్ధానికీది సమయంకాదు! ... దేశ స్వాతంత్ర్య సముపార్జనకు అహింసాయుతమైన సమరాన్ని సాగించడం మంచిది!” అని సలహాయుచ్చించి శాంతి.

శాంతియొక్క యీ సలహా యుద్ధోన్ముఖులై యున్న ఆ వీర సైనికులెవ్వరికీ నచ్చలేదు.

శాంతిని పరిహసించారు!

ఆమెవేపు జగుప్సాకరంగా చూసేను !

“మహోజ్వలంగా ప్రజ్వరిల్లుతున్నవిప్లవాగ్నిని చల్లార్చడానికి ప్రయత్నించడం విప్లవ విద్రోహమే అవుతుంది.” అని అరిచేడొక వీరుడు.

శాంతి ప్రశాంత వ ద నం తో ఆ వీరుడి ముఖంలోకి చూస్తూ “నిస్వర్ సింగ్ ! ... నేను విప్లవ విద్రోహురాలను కాను. భారతమాత దాస్య శృంఖలాలను ఛేదించడానికి నా ప్రాణాన్ని అయినా సమర్పించడానికి నేను వెనుకంజ వెయ్యను. కాని యుద్ధానికి నేను సుముఖురాలనుకాను, ఈ మహాత్కార్యాన్ని శాంతియుతమైనపద్ధతిలో సాధించాలని నా సంకల్పం” అన్నది స్నిగ్ధ కంఠంతో.

“క్షాత్ర తేజము, బ్రహ్మతేజము విజృంభించవలసిన ఈ సమయంలో శాంతికాముకతతో మనం తిరోగమించినట్లయితే మనం యింతకంటే అధికంగా అణగద్రొక్కి వెయ్యబడతాము. మనం దై హికంగా దుర్బలులం కాదన్న సంగతి ప్రపంచానికి తెలియజెయ్యాలి సమయమాసన్నమైంది. ఇంకామనం మీనమేషాలు లెక్కపెడుతూ కూర్చుంటే యిక తల ఎత్తడానికి కూడా వీలులేనంత ఘోరంగా అణిచివేయబడతాము. మనకు కావలసినవి; రక్తంలో శక్తి, నరాల్లో బలము, వజ్రకఠినమైన మనోనిశ్చయంకాని శాంతి అనేపేరుతో నీరసపరిచే భావాలు మాత్రంకావు!” అని నిస్వర్ సింగ్ మరింత ఉద్రిక్తుడై అన్నాడు.

నిస్వర్ సింగ్ వేపు శాంతి మందస్మిత వదనంతో చూస్తూ
 “శెహాభాష్! ... భారత వీరుడు మాట్లాడవలసిన తీరులోనే
 నువ్వు మాట్లాడేవు. నీ వీరత్వం నన్ను ఉత్తేజితృ రాల్పి
 చేస్తోంది!” అని కొంచెంసేపు మానంగా ఊరుకొని “మీరంతా
 కలసి రూపొందించిన ఈ విప్లవ పథకంలో నిర్మూలాత్మక దృష్టి
 ఉన్నంత ఆకర్షణీయంగా నిర్మాణాత్మక దృష్టి లేదేమోనని
 నేను భావిస్తున్నాను. ఆంగ్లేయుల పరిపాలనను అంతమొందించే
 విషయంలో భారతీయులెవ్వరూ వ్యతిరేకులు కాదు. కాని
 ఆంగ్లేయుల పరిపాలన అంతమొందించిన తరువాత భవిష్యత్తుకు
 సంబంధించిన మీ పథకం సవ్యంగా రూపొందించబడలేదని నా
 అభిప్రాయం! ... భారత దేశం మళ్ళీ చిన్నాభిన్నమై మొగ
 లులు, మరాఠీలు, రాజపుత్రులు వారి వారి పరిపాలనే ఈ
 భారత దేశంలో మళ్ళీ కొనసాగించాలంటారా? ఏ పరిస్థితుల
 పట్ల భారతీయులు ఎంతో విసుగెత్తి విదేశీయుల ప్రవేశంపట్ల,
 వారి ఆధిపత్యంపట్ల ఉదాసీనత వహించారో అవే పరిస్థితులు
 మళ్ళీ పునరావృత్తం కావడానికే అయితే ఈ రక్తపాతమంతా
 అనవసరం! ... పాటలీపుత్ర సామ్రాజ్యం విచ్ఛిన్నమైన తరు
 వాత ఆ మూలనుండి యీ మూల వరకు యావద్భారతము
 బిటీషు ప్రభుత్వంవంటి శక్తివంతమైన నాయకత్వములో
 ఎన్నడూ ఉండలేదు! ... ఈ విషయాన్ని దృష్టిలో ఉంచుకొని
 అఖండ భారత దేశాన్నంతటిని పరిపాలించగలిగే మహత్తర
 మైన సుసంఘటితమైన శక్తిని మనము సంపాదించుకోవాలి.
 అంతవరకూ తొందరపడకూడదు.

భారత దేశంలో జాతీయ సమైక్యత మనము మొదట సాధించాలి. జాతీయ సమైక్యత అంటే చెదరివున్న ఆధ్యాత్మిక శక్తులను సమీకరించడమన్నమాట ! ... ఒకే ఒక ఆధ్యాత్మిక లక్ష్యాన్ని స్పందించే హృదయాల సమైక్యంలోనే జాతీయత యిమిడి వుంటుందనే సత్యాన్ని ఎన్నడూ విస్మరించకూడదు. మనం ఆంగ్లేయులను జయించాలి అంటే ముందుగా జాతీయ సమైక్యత సాధించాలి!” అని ఉద్విగ్నురాలై అంది శాంతి.

ఆమె ఎంత దూరదృష్టితో యిలా అందో నిస్వర్ సింగ్ కొంతవరకు అర్థం చేసుకోగలిగేడు. నాలుగు కోట్లమంది ఆంగ్లేయులు సుమాను ముప్పది కోట్లమంది వున్న భారతీయులను ఎలా లొంగదీసుకోగలిగేరని తనను తాను ప్రశ్నించుకున్నాడు.

ఆనాడు భారతీయులు యీగ్నా అసూయలతో మహా స్వార్థపరులై ఆర్య ద్రావిడ, బ్రాహ్మణాబ్రాహ్మణ, శైవ వైష్ణవాది విభేదాలతో తలకొక ఊహతో కుక్కలకన్నా అన్యాయంగా కాట్లాడుకుంటుండేవారు. అందుచేతే ముప్పది కోట్ల భారతీయులను విదేశీయులు అవలీలగా జయించ గలిగేరు.

ఆంగ్లేయుల నెదిరించి విజయ లక్ష్మిని చేపట్టాలంటే శాంతి చెప్పినట్లు భారతీయులలో జాతీయసమైక్యత ముందుగా సాధించవలసి వుంటుందని నిస్వర్ సింగ్ గ్రహించ గలిగేడు. “బాగా ఆలోచించిచూస్తే యెంతో దూర దృష్టితో శాంతి యీ మాటలంటున్నట్లు అనిపిస్తోంది.” అన్నాడు నిస్వర్ సింగ్.

తనను కొంతవరకు అర్థం చేసుకున్న నిస్వర్ సింగ్ వేపు యెంతో ఆనందంతో చూసింది శాంతి.

ఆమె చూపులో చూపు కలిపేడు నిస్వర్ సింగ్.

సైనికులలో రెచ్చగొట్టబడిన వీరావేశం కాస్తా చల్లగా తూండడం గమనించేడు కుమర్ సింగ్ ! ... శాంతివేపు ఎంతో ఆప్యాయంగా చూస్తూ “శాంతి ! ... ప్రస్తుతం మనము యే స్థితిలో ఉన్నామో గ్రహించలేనంతటి అమాయకుణ్ణి కాదు నేను ! ... నిదాణమైవున్న మన జాతిని మేల్కొలిపి కర్తవ్యాన్ని ప్రబోధించడంకోసమే యీ విప్లవం ఉద్దేశించబడింది. కొన్నివేలమంది భారతీయుల రక్త తర్పణతో జాతీయ సమైక్యం తప్పక సిద్ధిస్తుందని నా నమ్మకం.

జయాపజయాల మాటెలాగున్నా యీ విప్లవ జ్వాల భారతీయులందరిని స్వధర్మ రక్షణకై కంకణధారులను చేసి స్వాతంత్ర్యాభిలాషను కలుగజేస్తుంది. జాతికి నూతన చైతన్యాన్ని చేకూరుస్తుంది. ఒకవేళ దురదృష్టవశాత్తు అపజయమే సిద్ధిస్తే యిది భారతజాతికి మరింత మహత్తరమైన శక్తిని సూచిస్తుంది. శాంతియుతమైన పద్ధతులలో ఎటువంటి కిష్టసమస్యనైనా పరిష్కరించుకోవాలనే అభిలాష అశాంతి యుతమైన ఒక మహా సంగ్రామానంతరమే సాధారణముగా మానవులకు కలుగుతుంది !...

మన సైనిక బలం ఎంత శక్తివంతమైనదో వారి కొక సారి చూపిస్తే ఆ తరువాత శాంతియుతమైన సంప్రదింపులకు

వాళ్ళంతట వాళ్ళే దిగివస్తారు. మొదటనుంచీ శాంతియుతమైన సంప్రదింపులంటే వాళ్ళు లొంగిరారు. మనం స్వతహాగా శాంతి కాముకులమే అయినా స్వధర్మ రక్షణకోసం, జాతిని సుసంఘటిత పరచడంకోసం ఈ రక్తపాతం అనివార్యం! ... అందుచేత నీ ప్రబోధాలతో యీ జాతీయ విప్లవ సంఘాన్ని ప్రభావితం చెయ్యకు. నీకు చేతనైతే ఒక పనిచెయ్యి! ... ఇప్పుడు మన జాతిలో రెండు రకాల మనుష్యులున్నారు. సంకుచిత దృక్పథం వల్ల, అజ్ఞానంవల్ల నేటిసమాజానికి ఎందుకూ పనికిరాని, కుళ్ళు కంపు కొడుతున్న కొన్ని బూజుపట్టిన సంప్రదాయాలను పట్టు కొని వేలాడుతున్నవారు మొదటి రకం! ... కాలానుగుణంగా మన పాత పద్ధతులలో కొన్నింటిని మార్చుకోవలసిన అవసరముందని యిటువంటివాళ్ళకు బాగా నచ్చచెప్పాలి.

ఇకపోతే రెండో రకం; నవ్యతా వ్యామోహంతో పాశ్చాత్య నాగరికతను అనుకరించడమే అభ్యుదయమనుకొనే వాళ్ళు! ... పాశ్చాత్యుల భౌతిక నాగరికతను చూసి అబ్బురపడి ఆధ్యాత్మికత్యాన్ని విడిచిపెట్టి భారతీయ సంస్కృతిని విస్మరిస్తే: అనతి కాలంలోనే మన జాతి సర్వనాశనమయిపోతుందనే భయంకరమైన సత్యాన్ని ఈరకమైనవాళ్ళకు తెలియజెయ్యి! ... ఇక ఏదీ జాప్యం చెయ్యకుండా నువ్వీ పనికిపూనుకో! ... వెళ్లు! ... నువ్విక మా విప్లవ మార్గానికి అడ్డురాకు!" అంటూ గుఱ్ఱాన్ని అదిలించేడు కుమర్ సింగ్.

“హార హార మహాదేవ ...” అంటూ ఆ సేనావాహిని షోస్ నదీ తీరం వెంబడి బీహార్ లోని పశ్చిమారణ్యాలవేపు నాగిపోయింది.

శాంతి నిశ్చల నీరస నిర్మి మేష లోచనాలతో ఆ సేనా వాహిని కనుమరుగ యేటంతవరకు నిర్ఘాంతపోయిచూస్తూ నిల బడిందక్కడ. కనీసం నిస్వర్ సింగ్ అయినా తనకు తోడుగా మిగిలి పుంటాడని ఆశించిందామె. కాని ఆమె ఆశించిన విధంగా జరగ లేదు.

తూర్పు అయోధ్యలో చెల్లాచెదురుగావున్న విప్లవ కాకుల నందరిని సమీకరించి అట్రోలియా కోటకు సమీప ములో శిబిరం వేశాడు కుమర్ సింగ్.

అట్రోలియా అజ్మీఘుర్ కు పాతిక మైళ్ళ దూరంలో వుంది. కుమర్ సింగ్ అట్రోలియా కోటకు చాలా దగ్గరలో ఉన్నాడని విని మిల్మన్ నేతృత్వంలో ఆంగ్లేయ సైనికులు హఠాత్తుగా వెళ్ళి కుమర్ సింగ్ సైన్యాలను ఎదిరించేరు.

కుమర్ సింగు సైనికులు అతి ధైర్య సాహసాలలో ఆంగ్ల సైనికులను చుట్టుముట్టి వారిని ఉక్కిరి బిక్కిరి చేసేరు. ఆంగ్ల సైనికులు హాడిలిపోయి ప్రాణ భీతితో వెనుకకు పారిపో సాగేరు. వారి యీ బలహీనత కుమర్ సింగుకు నూతనోత్సా

హాన్ని, ధైర్యాన్ని చేకూర్చింది, ధృక్పథంలోపడిన ఆంగ్ల సైనికులను కాల్చివేయుచూ, వారి దళాలను తుత్తునియలు చేయుచూ అజీమ్‌ఘర్ వరకు వారిని తరిమికొట్టేడు.

ఈలోగా వారణాసి, ఘాజీపూర్లనుంచి మిల్కన్ కు సహాయపడేనిమిత్తమై కలనల్ డేమ్సు నేతృత్వంలో మరికొంత సైన్యం వచ్చింది.

అయినా కుమర్ సింగ్ అధైర్యపడలేదు.

మిల్కన్ కు పట్టినగతే డేమ్సుకుకూడా పట్టింది!

కుమర్ సింగు సైన్యాలు విజయభేరి మ్రోగించుచూ అజీమ్‌ఘర్ లోకి ప్రవేశించేయి. అక్కడనుంచి విజయోత్సాహంతో వారణాసివేపు పురోగమించసాగేయి.

ఈ పరాజయవార్త గవర్నరు జనరల్ కావింగుకు తెలిసింది. అతను అవమాన భారంలో ఉడికిపోయి క్రిమియన్ సమర వీరుడైన లార్డుమార్క్ కేర్ ను పిలిచి కుమర్ సింగ్ ను అజీమ్‌ఘర్ వద్ద ఎదుర్కొనవలసినదని ఆజ్ఞాపించేడు.

కుమర్ సింగు ఆనాడు అతులిత ధైర్య సాహసాలతో రణరంగమంతా తానై భాసించి అతి చాకచక్యంలో ఆంగ్లేయ సైన్యాల వెనుకకుచేరి ఉన్న కొద్దిపాటి తుపాకులతోను అగ్నివర్షాన్ని కురిపించసాగేడు.

ఆ భయంకరమైన అగ్నివర్షానికి తట్టుకోలేక ఆంగ్లేయులు చెదిరిపోయారు. పరిస్థితి విషమించడంతోనే మార్క్ కేర్

మిగిలివున్న కొద్దిపాటి సైనికులతోను రణరంగాన్ని వదిలి పారిపోయేడు. వారు వదిలిపెట్టిపోయిన ఆయుధాలను కుమర్ సింగు స్వాధీనం చేసుకున్నాడు.

అజీమ్ ఘుర్ ను విముక్తం చెయ్యడానికి అవకాశంకోసం ఆంగ్లేయ సైన్యాలు ఎదురు చూచుచున్నాయన్న సంగతి కుమర్ సింగ్ కు తెలుసు! ...

అజీమ్ ఘుర్ వద్దనున్న ఆంగ్లేయులను ఆదుకొనేటందుకై కొంత సైన్యంతో జనరల్ లూగర్డు వస్తున్నాడన్న సంగతి గూఢచారులద్వారా కుమర్ సింగ్ తెలుసుకున్నాడు. తానునది వం తెనపై నుండి ఆ సైన్యం రావలసివుంది. అందుచేత మృత్యు భయంలేని మహావీరులను కొందరిని తన సైన్యంలోనుంచి ఏరి తానునది వం తెనపై కాపలాగావున్న ఆంగ్ల సైనికులను తరిమి వెయ్యమని ఆదేశించి పంపేడు.

ఇది ఒక మహాద్భుతమైన రణ వ్యూహం! ... అజీమ్ ఘుర్ ను రక్షించుకొనేటందుకు విప్లవకారులు వం తెనపై దృష్టి సారించేరు కాబోలని ఆంగ్లేయులను భ్రమింపజేసి వారి దృష్టిని సైన్యాన్ని అక్కడ కేంద్రీకరింపజేసి, తను జగదీశ్ పూర్ వేపు కొంత సైన్యంతో శీఘ్రగతినిపోయి దానిని స్వాధీనం చేసుకోవాలనేది అతని ఉద్దేశ్యం!

కుమర్ సింగ్ అజీమ్ ఘుర్ వదలి సురక్షితముగా ఘాజీ పూరు దారికి చేరేడనే సంకేతం వచ్చేటంతవరకు వం తెనను అంటిపెట్టుకొనివున్న వీరాధివీరులు దానిని ఆంగ్ల సైనికులకు

క్షణకాలమైనా వశం కానివ్వలేదు. అతులిత ధైర్య సాహసాలతో వం తెనలో ప్రతి అంగుళాన్ని రక్షిస్తూ నిలచారు ! ... కుమర్ సింగ్ ఘోషీపూర్ మార్గము చేరుకున్నాడని తెలిసేక విజయోత్సాహముతో తిరోగమించి కుమర్ సింగును కలుసుకున్నారు.

కుమర్ సింగు యిలా అతి చాకచక్యంతో తప్పించుకుపోయేడని తెలుసుకొని ఆంగ్లేయులు నిగ్గాంతపోయారు. అతన్ని పట్టుకోవడానికి ఘోషీపూర్ వేపు తమ సైన్యాలను నడిపించారు. కాని కుమర్ సింగ్ పట్టుబడలేదు.

ఆ మహావీరుడు గంగానదిని దాటుతుండగా ఆంగ్లేయులతనిని ఎదుర్కొన్నారు.

తుపాకుల భీకర శబ్దాలతో ఆ ప్రాంతమంతా ప్రతిధ్వనించసాగింది ! నదీ మధ్యస్థంలో ఉండడంచేత శత్రువులను తగినంత శక్తితో కుమర్ సింగ్ ఎదుర్కోలేకపోయేడు. ఒకతుపాకీ గుండు రయమనివచ్చి అతని మణికట్టుగుండాదూసుకుపోయింది. ఎనుబదేండ్ల ఆ వృద్ధవీరుడు దానినికూడా లక్ష్యపెట్టలేదు! మణికట్టు అడ్డంగా వ్రేలాడుతూండేసరికి తన రెండవ చేతితో ఖడ్గాన్ని పట్టుకొని మోచేతివరకూ తెగనరికి “ఓ గంగాభవానీ ! ... నీ ప్రియసుతుడు నీకిచ్చే ఈ ఆఖరి కాన్కను హృదయపూర్వకంగా స్వీకరించమ్మా !” అంటూ దానిని గంగామాయకి అర్పణ చేసి ఆవలిగట్టు చేరేడు.

ఆ తరువాత కుమర్ సింగ్ షహాబాద్ అరణ్యాలగుండా తన పూర్వ రాజధాని అయిన జగదీశ్ పూర్ సమీపించేడు.

ఈలోగా అక్కడ కుమర్ సింగ్ సోదరుడైన అమర్ సింగు నిర్ణీతవ్యూహం ప్రకారం అక్కడున్న ఆంగ్లేయులందరిని ఆ రాత్రికిరాత్రే మట్టుబెట్టి కుమర్ సింగు రాజధానిలోకి సురక్షితంగా ప్రవేశించడానికి అవసరమయ్యే ఏర్పాట్లన్నీ చేసేడు.

కుమర్ సింగు ఏ రాజధానినుంచయితే అన్యాయంగా, అక్రమంగా ఎనిమిది మాసాలక్రితం తరిమివేయబడ్డాడో అదే రాజధాని అయిన జగదీశ్ పూర్ లోకి అత్యద్భుతంగా, ఆకస్మికంగా వీరోచితంగా ప్రవేశించేడు!

విశేషం ఎమిటీఅంటే జగదీశ్ పూర్ పై కాపలాగా ఆగ్రాలో ఉంచబడిన ఆంగ్ల సైనికులకీ వార్త మూడు రోజుల తరువాతగాని తెలియలేదు. ఈ పరాజ్ఞవార్త తెలిసేక ఆదరా బాదరాగా జగదీశ్ పూరుపైకి దాడివెడలేదు! ... అప్పటికే బాగా అలసిపోయి వున్నప్పటికీ కుమర్ సింగు సైనికులు ఆంగ్ల సైనికులతో వీరోచితంగా పోరాడి వారిని దూరంగా తరిమి వేసేరు.

నూత్న వైభవముతో మళ్ళీ సింహాసనాన్ని అధిరో హించేడు కుమర్ సింగ్!

విధి ఎదురుతిరిగిన కారణంగా తిరిగి సంప్రాప్తమైన ఈ వైభవం అనతికాలములోనే అంతమొందింది. తెగిన చేతికి

వెంటనే తగిన వైద్యచికిత్స చేయించుకొనేటందుకు అవకాశం లేకపోవడంవలన అది కుళ్ళిపోయింది. ఆ మహావీరుడు ధనుర్వారా తంచే శాశ్వతంగా కన్ను మూసేడు.

స్వీయ భవనంలో స్వేచ్ఛాపతాకంక్రింద 24-4-1858 తేదీని అమరుడయ్యేడు కుమర్ సింగ్.

ఆ మహావీరుని నిష్క్రమణానంతరం అంతటి శౌర్య ధైర్య సంపన్నుడైన అతని సోదరుడు రాజాఅమర్ సింగ్ అతని స్థానాన్ని స్వీకరించేడు.

*   ♦   ♦   ♦   *

అమర్ సింగ్ ఎంతటి శౌర్య సాహసాలుగల మహావీరుడో అంతటి ప్రజ్ఞావంతుడు. విప్లవోద్దేశాన్ని సామాన్య ప్రజల కందరకు తెలియజేసేటందుకై ప్రతిభావంతులైన విప్లవ వీరుల నెంతోమందిని నియమించేడు. వారిలో కొందరు జ్యోతిష్కుల వేషంలోను, కొందరు సాధువుల వేషంలోను, మరి కొందరు ఘోషకుల వేషంలోను, కొందరు వర్తకులవేషంలోను దేశంలో సంచరిస్తూ విప్లవ బీజాలు వెదజల్ల సాగేరు ! ... ఈలోగా ఆంగ్లేయులు తమ సైనిక బలాన్ని మరింత అభివృద్ధి చేసేరు. బీహారు, హతంపూర్, దలిపూర్ ప్రాంతాలలో విప్లవకారు లపై అతీత్రవంగా దాడిచేయ నారంభించేరు.

హతంపూర్ ప్రాంతంలో నిస్వర్ సింగు నేతృత్వంలో నడుపబడుచున్న సైన్యం తీవ్రమైన పరాజయాన్ని పొందింది. ఎంతోమంది విప్లవవీరులు నిహతులయ్యారు.

ఈ సంఘటనతో నిస్వర్ సింగ్ కాస్తా నిరుత్సాహపడి “ప్రస్తుత పరిస్థితిలో ఆంగ్లేయుల నెదిరించడమంటే మృత్యువును ఆహ్వానించడమే నన్నమాట!” అని అమర్ సింగుతో అన్నాడు.

“నీకీ పిరికితనం యెవరివల్ల ఎందుకు దాపురించిందో నాకు తెలుసు!... నువ్విప్పుడు శాంతికాముఖుడవై యున్నావు! ఈ స్థితిలో విప్లవోద్యమానికి నువ్వెంతమాత్రం పనికిరావు. అందుచేత నిన్నీ ఉద్యమంలోంచి తొలగిస్తున్నాను. శాంతి వనానికి వెళ్ళి అక్కడ హాయిగా శాంతితో కులుకు!... ఇక్కడ నుంచి తక్షణం వెళ్ళిపో!” అని శాసించేడు అమర్ సింగ్.

నిస్వర్ సింగు మారుమాటాడలేదు!

అతి నిశ్శబ్దంగా శాంతివనానికి వెళ్ళిపోయేడు!

అక్కడ నిస్వర్ సింగు కోసం వేయి కళ్ళతో యెదురు చూస్తోంది శాంతి!

తన ప్రియురాలిని చూడగానే అతని శరీరం ఆనందోద్రేకంతో పులకించింది!... ఆమెను బిగియార కాగలించుకొని “శాంతీ! ... ఇక నీ సహచర్యంలో నా యీ జీవిత శేషాన్ని ఏ చీకూ చింతా లేకుండా హాయిగా ఆనందంగా గడిపేస్తాను.” అని అన్నాడు.

ఆమె అతని విశాలమైన నేత్రాలలోకి ప్రేమతో చూస్తూ “ఈ శాంతి నిన్నెందుకింత అధికంగా ప్రేమిస్తూందో తెలుసా?” అని అడిగింది.

“నా పూర్వజన్మసుకృతంవల్ల” అని సమాధానమిచ్చేడు నిస్వర్ సింగు.

శాంతి తన మృదువైన హస్తంతో అతని వక్షస్థలంపై ప్రేమతో నిమురుతూ, “ఎన్ని కష్టనష్టాలు వచ్చినా యీ శాంతిని నువ్వెన్నడూ విడిచిపెట్టవుకదా?” అనడిగింది.

“ఇక నిన్నెన్నడూ విడిచిపెట్టను. ఇక నా సర్వస్వం నువ్వే!... నువ్వు నా మనోరాజ్ఞివి. నిన్ను విడిచి నేనిక ఒక్క క్షణమైనా జీవించలేను.” అని నిస్వర్ సింగ్ అనేసరికి శాంతి అతని కాగిలిలోంచి మెల్లగా తప్పించుకొని కాస్త దూరంగా జరిగింది.

ఆమె ఎందుకలా తన కాగిలిలోంచి తప్పించుకొని దూరంగా జరిగిందో నిస్వర్ సింగుకు అవగతంకాలేదు. తెల్లబోయి ఆమెవేపు ప్రశ్నార్థకంగా చూడసాగేడు.

శాంతి అతని ముఖములోకి నిశితంగా చూచుచూ నిస్వర్ సింగ్! ... ఇప్పుడు యీ శాంతి హృదయంలో భరించ శక్యం కానంతటి తీవ్రమైన అశాంతి దాగివుంది. నా యీ అశాంతికి హేతువు పరమ జగుప్సాకరమైన దాస్యం. ఈ దుర్భర దాస్యంలోనుంచి విముక్తి లభించేటంతవరకు యీ శాంతికి శాంతి

లేదు, భయంకరమైన రక్తపాతంతో కాకుండా శాంతియుతమైన పద్ధతిలో స్వాతంత్ర్య సమరాన్ని సాగించడమే నా లక్ష్యం. నా యీ లక్ష్యసాధనకు నువ్వు మనస్ఫూర్తిగా సహకరిస్తావనే ఆశతోనే నిన్నింతగా నేను ప్రేమిస్తున్నాను. ఏ లక్ష్యంతో నైతే నిన్ను నేను ప్రేమిస్తున్నానో ఆ లక్ష్యాన్ని సాధించేటందుకు నాతోపాటు నువ్వు యెన్ని కష్టాలనైనా ఓర్చితో సహించగలవని ఆశిస్తున్నాను." అందామె.

"శాంతియుత సమరమంటే ఏమిటి? ... సమరమంటేనే అశాంతికదా? ... మరి శాంతి ఎక్కడ? ... ఏమిటో నాకేవీ అర్థంకాలేదు." అన్నాడు నిస్వర్ సింగ్.

ఆమె మెల్లగా నవ్వి "అర్థంకాలేదా? అయితే చెప్తాను విను. మనం యుద్ధం చెయ్యం. కాని సహాయ నిరాకరణం చేస్తాము. ఆయుధాలతో కాక వజ్రకఠినమైన మన ఆత్మబలంతో ఆంగ్లేయులను జయిస్తాం! ... అయితే ఈ పని చెయ్యడానికి ముందు దేశంలో చెల్లాచెదురుగావున్న జాతీయశక్తులన్నిటిని సమీకరించి సుసంఘటితపరచి జాతీయసమైక్యతను సాధించాలి. మాత్రమే శాంతియుత సమరమే మనకీక శరణ్యం!" అంది శాంతి.

ఆమె ధోరణి నిస్వర్ సింగునకు అవగతంకాలేదు. శాంతియుత సమరమంటే ఏమిటో అతనికింకా బోధపడలేదు. శాంతి రూపొందించిన యీ పథకం నవ్వులపాలవుతుందేమోనని

భయపడ్డాడతను. కాని శాంతిని అతను మనస్ఫూర్తిగా ప్రేమి
స్తూండడంచేత ఆ పథకాన్ని పాక్షికంగా ఆమోదించేడు.

* * *

అంగ్లేయ సైకికులది పై చేయి అయిన సంస్థలలో
అమర్ సింగ్ తన సైన్యాలను అతి చాకచక్యంతో నలు దిక్కు
లకు చీలదీసి శత్రు సైన్యాలదృష్టిని చెదరగొట్టి నిర్ణీత పథకం
ప్రకారం అకస్మాత్తుగా అనుకూలమైన ప్రదేశములో ఒక్క
మాడుగా ఆంగ్లేయ సైన్యాలపై గట్టి దెబ్బ తీస్తూండేవాడు.

చిత్ర విచిత్ర గతులలో అత్యద్భుతంగా అమర్ సింగ్
పోరు నలుపుతూండేవాడు. ఎంత అకస్మాత్తు గా రణరంగంలోకి
ప్రత్యక్షమవుతూండేవాడో అంత అకస్మాత్తు గా మాయ
మవుతూండేవాడు! ...

ఏదో మానవాతీతమైన అత్యద్భుత శక్తి అమర్ సింగు
కున్నదేమోనని బ్రిటిష్ జనరల్ లూగర్డు అనుమానించేడు.

ఇట్టేకనిపించి అట్టే మాయమయ్యే శక్తి గల అమర్
సింగును నిర్జ్ఞించడం యిక దుర్లభమని నిరుత్సాహపడ్డాడు
లూగర్డు.

ఆ భయంకరారణ్యంలో ఒకానొకప్పుడు క్రూర మృగా
లకు మాత్రమే నిలయమైయుండే కొండగుహలన్నింటినీ విప్లవ
వీరులతో నింపివేశాడు అమర్ సింగ్.

ఆత్మరక్షణోద్దేశ్యంతో ఆ అరణ్యంలో ఎన్నో పాతాళ మందిరాలను, సొరంగాలను యేర్పాటు చేయించేడు. శత్రువులు యేమరుపాటుగా ఉన్న సమయంలో నేల యీనిన విధంగా ఒక్కమారు నలు దిశలనుంచి చుట్టుముట్టి శత్రువులను నిర్జించుతూండేవారు అమర్ సింగు సైనికులు.

ఇక అమర్ సింగును జయించడం దుర్లభమనుకున్నాడు లూగర్డు. బాగా విసుగెత్తిపోయి నిరుత్సాహపడిపోయేడు. అవమానభారంతో క్రుంగిపోయేడు. అమర్ సింగుతోపోరాడడ మంటే మృత్యువుతో పోరాడడమేనని గ్రహించేడు. ప్రాణం మీద తీపితో తన ఉద్యోగానికి రాజీనామా చేసి విశ్రాంతి అనే మిషపై ఇంగ్లండు వెళ్ళిపోయేడు లూగర్డు.

ఇక ఎలాగైనా ఈ మహా సమరాన్ని అంతమొందించాలనే పట్టుదలతో బ్రహ్మాండమైన ప్రయత్నంతో ఏడు పెద్ద సేనావాహినులను ఏడు వైపులనుంచి ఒకేసారి జగదీశ్ పూర్ వేపు నడిపించేడు బ్రిగేడియర్ డల్లాస్.

ఈ వ్యూహంలో అమర్ సింగ్ చిక్కుకుపోయేడు.

అప్పటికి మిగిలిన నాలుగు వందలనుంది విప్లవ వీరుల లోను మూడు వందలనుంది 'నోనది' సమీపాన ఆంగ్లేయులను ఎదిరించి నిహతులయ్యారు. ఆత్మాభిమానాన్ని కోల్పోయి ఎంగిలికూడు కాశించిన భారతీయులు కొంతమంది విప్లవ విద్రోహులై ఆంగ్లేయులపక్షం చేరడమే యీ అపజయానికి కారణం!

చివరకు మిగిలిన వందమంది విప్లవ వీరులు దెబ్బ తిన్న బెబ్బులులై ఆ మహారణ్యములో ఆంగ్ల సైన్యాలపై తిరగ బడ్డారు.

ఆఖరికి ముగ్గుగుమాత్రం ప్రాణాలతో బ్రతికి బయట పడ్డారు. వాళ్ళలో ఒకడు ప్రచ్ఛన్న వేషంలోవున్న మహావీర అమర్ సింగ్.

ఆ వీర కిశోరం బాగా అలసిపోయింది. విశ్రాంతికోసం కై మూర్ పర్వతాలలోకి అతి నిశ్శబ్దంగా తప్పించుకుపోయింది. పట్టుకొనేటందుకై వెంటపడ్డారు ఆంగ్లేయ సైనికులు. కాని అమర్ సింగు వారికి పట్టుబడలేదు. అతనేమైనా యీ నాటి వరకు ఎవరికీ ఏదీ తెలీదు. అతను తన శేషజీవితాన్ని యెలా గడిపినది చరిత్రకందని విషయమైపోయింది!

విజయంపై విశ్వాసం సన్నగిలి కుమర్ సింగ్ రాజ వంశానికి చెందిన చాలామంది స్త్రీలు మందుగుండు సామా నుకు ఎదురుగా నిలచి దానికి నిప్పంటించుకొని ఆ బ్రహ్మాండ మైన ప్రేలుడులో తమ భౌతిక దేహాలను భస్మం చేసుకొని అమరజీవులయ్యారు.

ఈ ఘోరమైన రక్తపాతాన్నిచూసి శాంతి యెంతో హృదయవిదారకంగా విలపించింది. ఎలాగో అతి కష్టమీద తనను తాను సంభాలించుకొని "నిస్వర్ సింగ్! ఈ సంగ్రామ ములో మనం ఎరివచే ఓడించబడ్డామో చెప్పగలవా?" అని అడిగింది శాంతి.

“ఇందులో చెప్పడానికేముంది ? ... ఫలితం స్పష్టంగా కనిపిస్తూనేవుందిగా! ఆంగ్లేయులచేతుల్లో మనం ఓడిపోయేము” అన్నాడు నిస్వర్ సింగు.

“నువ్వు పొరబడుతున్నావు నిస్వర్ సింగ్ !... మనము ఆంగ్లేయుల చేతుల్లో ఓడిపోలేదు. మనలో జాతీయ సమైక్యత లోపించిన కారణంగా మనల్ని మనమే ఓడించుకున్నాము. ఆత్మాభిమానం లేని స్వార్థపరులైన కొంతమంది భారతీయులు యీ సమరంలో ఆంగ్లేయులపక్షం చేరడంవల్ల మన ఓటమికి మనమే కారకులమయ్యేమని నేను అభిప్రాయపడుతున్నాను.” అంది శాంతి ఎంతో బాధతో.

నిస్వర్ సింగు బాగా కళ్ళు తెరచి శాంతి కేపు చూసి “అవును శాంతీ ! ... నువ్వన్నది నిజం !... మనల్ని మనమే ఓడించుకున్నాము. నువ్వెంతో దూరదృష్టికలదానివి. మాతృ దేశ స్వాతంత్ర్య సముపార్జనకు నువ్వు రూపొందించిన పథకం నా కిప్పుడిప్పుడే అర్థమవుతోంది.” అంటూ ఆమెను బిగియార కాగలించుకున్నాడు.

— స మా ప్తం —

[ఆంధ్ర ప్రభ సచిత్ర వారపత్రిక, 11-5-1966]

“1857 స్వారాజ్య సంగ్రామం” (స్వాతంత్ర్య వీర సావర్కార్)

ఈ రచనకు ఆధారం.